

စာရေးသူ - Enri Thaw

နတ်ဘုရားမုခ်ဝ (မန်ကျန်းရွှီ)

(Chapter 685 - 696)

စာစဉ် - ၄၈

အပိုင်း (၆၈၅)

"ရူးချင်စရာ ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်း"

အလင်းတန်းကြီး ကျဆင်းလာ ပြီးတဲ့ နောက် မှောင်မည်းနေတဲ့ ညလည်း ပျောက်ကွယ် သွားတယ်။ ဒီမြင်ကွင်းကြောင့် ထျန်းရှင်းလည်း ချီကူယန်ကို လှမ်းကြည့်တယ်။

ချီကူယန်ရဲ့ ပန်းနုရောင် ဝတ်ရုံက အလင်းတန်းအောက်မှာ မျက်စိကျိန်းလောက်အောင် တောက်ပနေတယ်။ သူမရဲ့ အလှတရားက အထီးကျန် နတ်မိမယ် တစ်ပါးလိုပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ အမူအရာက ပျော်ရွှင်နေပုံ မပေါ်ဘူး။ တကယ်တော့ အရမ်းကို အေးချမ်း တည်ငြိမ်နေတယ်။ အရေးအကြီးဆုံးက သူမ ကောင်းကင်ကို ကြည့်မနေဘူး။ အတိအကျ ပြောရရင်၊ အဝေးက သူမ ရှေ့က ဖန်ကျန်းရှိကို ကြည့်နေခဲ့တယ်။

"အခုချိန်ထိ လက်မလျှော့ သေးတာလား" ထျန်းရှင်း နည်းနည်းတော့ လန့်သွားတယ်။ ချီကူယန်နဲ့ ဖန်ကျန်းရှိ ဘယ်လို ပတ်သက်မှန်း သူမသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ နှစ်တစ်ထောင် မီးဆေးပင်ကို ခိုးယူပြီးတော့ အတင်း ပွေဖက် တိုက်ကျွေးခဲ့ပုံ အရဆိုရင်၊ သူတို့ ရဲ့ ဆက်ဆံရေးက ထူးခြားလိမ့်မယ်။

အခုတော့ ကောင်းကင် နိမိတ် ဟောစာတမ်းက ဆင်းသက် လာပြီ။ ကောင်းကင် တာအို ခန်းမကို တန်းတန်း မတ်မတ်ကြီး ရောက်လာ

တယ်။ စဉ်းစားကြည့်ရင် ချီကူယန်က ရွေးချယ်ခံ ဆိုတာ သေချာသွားတဲ့ ပုံစံပဲ။

မဖြစ်ဘူး။

"နောက်ထပ် အချိန် ဖြုန်းလို့ မဖြစ်ဘူး"

ထျန်းရှင်း စိတ်ဆုံးဖြတ် လိုက်ပြီ။ ကောင်းကင် နိမိတ် ဆင်းသက် လာပြီးရင် ဘာတွေ ဖြစ်မလဲ သူမသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ချီကူယန်သာ မြင့်မြတ် စကားလုံးတွေနဲ့ သန့်စင် ခံလိုက်ရရင်၊ သူမရဲ့ အင်အားက ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် တိုးတက်လာ လိမ့်မယ်။ ဒီအတွက် ကြိုတင် ပြင်ဆင် ထားဖို့ လိုမယ်။ အခုတော့ သူ့ရဲ့ စွမ်းအား အများ စုက ပျက်စီး သွားပြီ။

ဒီအချိန်မှာ ကောင်းကင်တာအို ခန်းမထဲ ကြာကြာနေဖို့ က ဆုံးဖြတ် ချက်ကောင်း မဟုတ်ဘူး ။ ချီကူယန်သာ ဖန်ကျန်းရီ အတွက် လက်စား ချေမယ် ဆိုရင်၊ ဘာတွေ ဖြစ်လာနိုင်မလဲ ဘယ်သူမှ သိမှာ မဟုတ်ဘူး ။

ဆေးကို ယူရမယ်။ ဆေးကိုချက်ချင်း ယူရမယ်။

ဒါကို တွေးမိတာနဲ့ ထျန်းရှင်း တွေဝေမနေတော့ဘူး။ တစ်ပတ်လှည့် ပြီး ဖန်ကျန်းရီကို ကြည့်တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပဲ သူ့လက်က လက်သ ညှိုးတွေ အပြည့်နဲ့ အသွင်ပြောင်းသွားတယ်။ ဖန်ကျန်းရီရဲ့ ရင်ဘတ်ကို ကုတ်ဆွဲရင်း ဆေးလုံးကို ယူဖို့ ပြင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ ခေါင်းကို လှည့် လိုက်တဲ့ အချိန်၊ ခန္ဓာကိုယ်က စက်ဝိုင်းပုံ တစ်ပတ်လည် သွားခဲ့တယ်။

တောင်စဉ် ကိုးသွယ်ရဲ့ ခေါင်းဆောင် အနေနဲ့ သူက အခြေအနေ တိုင်းမှာ တည်ငြိမ် အေးဆေးတယ်။ သူ့ရဲ့ စိတ်အေးဆေး တည်ငြိမ်မှုက သာမန်လူတွေထက်ကို ကျော်လွန်တယ်။ အခုချိန်မှာ တော့ နောက်ထပ်

တည်ငြိမ် မနေနိုင်တော့ဘူး။

"အင်း" သမုဒ္ဒရာလို ကျယ်ပြန့်တဲ့ စွမ်းအားတွေရဲ့ အသံ ထွက်ပေါ် လာတယ်။ ဒီအသံက ထျန်းရှင်းနဲ့ အရမ်း နီးကပ်တယ်။ သူ့ရှေ့မှာ တင် ဖြစ်လာတဲ့ ပုံစံပဲ။ ဒါကို ထျန်းရှင်း မမျှော်လင့်ထားဘူး။

"ဒါဘယ်လို ဖြစ်မိမှာ လဲ" ထျန်းရှင်း မယုံနိုင်။ ယုံလည်း မယုံဝံ့ဘူး။ ဖန်ကျန်းရှိက သူ့ကို အကွက်ဆင်ပြီး တိုက်ခိုက် နိုင်စွမ်း ရှိဦးမယ်လို့ ဘယ်လိုလုပ် ထင်မှာ လဲ။ ညာဘက် နှလုံးသားမှာ အပေါက် ဖြစ်သွား တာတောင် မိုးမြေ စွမ်းအားကို ထိန်းချုပ် နိုင်သေးတယ်လား။

အဲဒီကောင်က နတ်ဆိုးလား။ နတ်ဆိုး ဖြစ်ရင်တောင်၊ သဘာဝ အစီ အစဉ် အတိုင်း ဖြစ်သင့်တယ်လေ။ ထျန်းရှင်း အကြောင်းရင်းကို မသိ တာကြောင့် အံ့ဩ နေခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ သူမြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းက သူ့ကို ပိုပြီးတော့ အံ့ဩစေတယ်။

အလင်းစက်ဝိုင်း တစ်ခုက မနားတမ်း လှည့်ပတ်နေတယ်။ ဒီ အလင်းတန်းက အပိုင်း ခြောက်ပိုင်း ကွဲထွက်နေတယ်။ တစ်ပိုင်းချင်း စီ တိုင်းမှာ စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် တစ်ခုစီနဲ့ စုစုပေါင်း ခြောက်ခု ရှိနေတယ်။ အဲဒါက ဖန်ကျန်းရှိရဲ့ ညာဘက် ဘက်ဝါး အလယ်ကို ဗဟို ပြုပြီးတော့ ရှိ နေတာ။ ဆက်တိုက် လှည့်ပတ်ရင်းနဲ့ ကြီးမားတဲ့ အလင်းစက်ကွင်းကြီး တစ်ခု ပုံပေါ်လာနေတယ်။

ပိုပြီး အရေးကြီးတာ၊ အလင်းလုံးကြီး နှစ်ခုက သိသိသာသာကို ထိုး ထွက်ပြီး တောက်ပ နေတာပဲ။ တစ်ခုက အပြာရောင်၊ နောက်တစ်ခုက အစိမ်းရောင်။ မိုးကောင်းကင်ကြီးလို ပြာနေတဲ့ အလင်းနဲ့ ကျောက်စိမ်း လို တောက်ပြီး ကြည်လင်နေတဲ့ အလင်းတန်း။ ဒီအချိန် ထျန်းရှင်းရဲ့ စိတ်ခံစားချက်တွေ ကပြောင်းကပြန် ဖြစ်သွားတယ်။ ဖန်ကျန်းရှိရဲ့

လက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ အလင်း စက်ဝန်းက သာမန် မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ လောကတစ်ခုပဲ။ သန်းချီတဲ့ ဖြစ်တည်မှုတွေ တည်ရှိနေတဲ့ လောကတစ်ခု။

"ဒီလောက် အချိန်အကြာကြီး တိုက်ခိုက်နေမိတာ ငလူးပဲ" ဖန်ကျန်း ရှိရဲ့ အသံက ထျန်းရှင်း နားထဲကို ဝင်ရောက်လာတယ်။ ဒေါသတကြီးနဲ့ စိတ်ဆုံးဖြတ် လိုက်တဲ့ ပုံစံပဲ။ တကယ်တော့ ဖန်ကျန်းရှိ တော်တော်လေး ဒေါသ ထွက်နေတာ။

နှစ်တစ်ထောင် မီးဆေးပင်လေး တစ်ပင်ပဲ မဟုတ်ဘူး လား။ ငလူးမတားရဲ့ ။ သူလည်း မစားချင်ခဲ့ဘူး။ ချီကူယန်ရဲ့ သူ့ပါးစပ်ထဲ အတင်းထိုးထည့်လို့ အသက်ရှူကျပ်ပြီး သေမလို ဖြစ်ခဲ့သေး။

ရတနာတဲ့ လား။ ရတနာသော ဘာသော ဂရုမစိုက်ဘူး။ နာကျင်လိုက်ရတာ သေမတတ်ပဲ။ စားတောင် ပြီးသွားပြီ။ ထွေးထုတ်လို့ ရရင် ထွေးထုတ် ပစ်ချင်တာပေါ့။ တောင်စဉ် ကိုးသွယ်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်တဲ့ လား။ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ။ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်နေလည်း ငါကတော့ သောက်ခွက်ရိုက်မှာ ပဲ။

"ဝုန်း" နားကန်းမတတ် အသံကြီး ကောင်းကင် တာအို ခန်းမမှာ ထွက်ပေါ်လာတယ်။ ကောင်းကင် တစ်ခုလုံးလည်း တုန်ခါသွားတယ်။ ဒေါသတကြီးနဲ့ လက်သီးချက်ကြောင့် ဒီလို အဖြစ်တွေ ဖြစ်လာခဲ့တာ။ ဖန်ကျန်းရှိ တိုက်ခိုက်ပြီ။

ထျန်းရှင်း မျက်လုံးတွေ ထိတ်လန့်တကြား ပြူးကျယ် နေခဲ့တယ်။ နေ ရာ မှာ ခြေစုံရပ်ရင်းနဲ့ ငေးကြည့်နေတယ်။ ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်းနဲ့ လွှမ်းခြုံထားတဲ့ လက်သီး တစ်လုံးက သူ့မျက်နှာပေါ်ကို တည်တည်ကျတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ဖန်ကျန်းရှိကတော့ အလွန်အမင်း ပျော်ရွှင် ကျေနပ်နေခဲ့

တယ်။ တောင်စဉ် ကိုးသွယ်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်၊ မြင့်မြတ် ဒေသမှာ စွမ်းအား အကြီးဆုံး လူတွေထဲက တစ်ယောက် ဖြစ်နေတော့ကော ဘာဖြစ်လဲ။

လက်သီးတစ်ချက်။ ဒေါသတကြီးနဲ့ အားကင် အကုန်လုံးကို သုံးပြီး တော့ ထိုးချလိုက်တဲ့ လက်သီးတစ်ချက်။

သူ့လက်သီးချက်ကြောင့် ထျန်းရှင်း လဲကျ သွားမယ်လို့ ဖန်ကျန်းရှိ မထင်မှတ် ထားခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အသက်ရှင် နေရင်တောင် အနည်းဆုံး သွေးထွက်အောင် ရိုက်ပစ်မယ်။

"ဥတ်" လက်သီးနဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ထိတွေ့တဲ့ အသံ ထွက်ပေါ်လာတယ်။ ဖန်ကျန်းရှိလည်း ပြင်းထန်တဲ့ နာကျင်မှုကို ခံစား လိုက်ရတယ်။ ထျန်းရှင်းရဲ့ လက်သီးချက်က သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ထွင်းဖောက် သွားပေမဲ့ သူ့ကို သတ်နိုင်ဖို့ မလုံလောက်ခဲ့ဘူး။ ဒီတစ်ခေါက် နာကျင်မှုက ပြင်းထန်လွန်းတယ်။

သွေးတွေက နေရာ အနှံ့ကို စီးကျနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖန်ကျန်းရှိက တော့ အံ့ကြိတ်ရင်း ပြုံးနေခဲ့တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ဒီသွေးတွေက သူ့သွေးတွေတင် မဟုတ်ဘူး လေ။ ထျန်းရှင်း အန်ထုတ်လိုက်တဲ့ သွေးတွေနဲ့ ပဲ ရောနှောနေတယ်။

"ခဘွန်း"

ထျန်းရှင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က မြေပြင်နဲ့ အရှိန်ပြင်းပြင်း ထိတွေ့ သွားတယ်။ သူ့ရဲ့ ဝတ်ရုံနက်က တစ်စစီ စုတ်ပြု သွားပြီးတော့ ခေါင်းပေါ်က ရွှေဆံထိုး ကိုးချောင်းလည်း မြေပြင်ပေါ်ကို ပြုတ်ကျ သွားခဲ့တယ်။ ဒီမြင်ကွင်းက အရမ်းကို မြန်မြန်ဆန်ဆန် ဖြစ်ပျက် သွားခဲ့တယ်။ ကောင်းကင်က လျှပ်စီးတန်းကြီး ဆင်းသက်လာတဲ့ အချိန်ကနေ ထျန်းရှင်းကို ဖ

န်ကျန်းရီ အလဲထိုးပစ်တဲ့ အချိန်ထိ မျက်တောင် ၂ခတ်စာပဲ ကြာမြင့် တယ်။

အပ်ကျသံ မကြားအောင် တိတ်ဆိတ် သွားခဲ့တယ်။ ဘာတွေဖြစ်သွား မှန်း မသိကြပေမဲ့ ထျန်းရှင်း ပြုတ်ကျသွားတဲ့ နေရာမှာ အပေါက်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်နေတာကို လူတိုင်း မြင်ကြတယ်။ တောင်စဉ် ကိုးသွယ်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကတော့ မြေတွင်း အလယ်မှာ လဲလျောင်းနေပြီ။

ဘယ်သူက ထျန်းရှင်းကို ထိခိုက်အောင် လုပ်နိုင်တာလဲ။ တောင်စဉ် ကိုးသွယ် တပည့်သားတွေ မယုံနိုင်ဘူး။ သူတို့ တွေတင် မကဘူး။ ကောင်းကင် တာအို တပည့်သားတွေ၊ ဧကရာဇ် လင်းမုပိုင်၊ မင်းသားရှုန်း လင်းယွမ်နဲ့ တခြား ဧကရာဇ် ၂ပါးပါ မယုံနိုင်ကြဘူး။

"ထျန်းရှင်း လဲကျ သွားတာလား"

ရွှေရောင် မိုးကြိုးတွေ ဆင်းသက်လာတဲ့ အချိန်မှာ သူတို့ တွေ မျှော်လင့် တကြီး၊ တလေးတစားနဲ့ စောင့်ဆိုင်း နေခဲ့ကြတယ်။ ထျန်းရှင်း ရုတ်တရက် အလဲထိုး ခံလိုက်ရတာကို မြင်တော့ သူတို့ တွေ မျက်လုံး ပြူးကျယ်နေတယ်။

ကောင်းကင်ကို တစ်ဖန် ပြန်ကြည့်တဲ့ အချိန်၊ ညာဘက် ရင်ဘတ် တစ်ခုလုံး သွေးတွေ ရွဲနစ်နေပြီး ပါးစပ်မှာ သွေးတွေ စီးကျနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ရတယ်။ လူတွေ ထိတ်လန့်ကုန်တယ်။

"အဲဒါ ဘာကြီးလဲ"

"အလင်း စက်ကွင်းကနေ နောက်ထပ် စက်ဝိုင်း ခြောက်ခု ထွက်နေတယ်။ မိုးပြာရောင်နဲ့ အစိမ်းရောင်"

"အဲဒါ ဘာတာအိုလဲ"

ပြူးကျယ်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ ပွင့်နေတဲ့ ပါးစပ်တွေကနေ အသံတွေ ထွက်ပေါ်နေတယ်။ လူတိုင်းက အလင်း စက်ကွင်းတွေကို ထိတ်လန့်တကြား စူးစမ်းလို စိတ်တွေနဲ့ ကြည့်နေကြတယ်။

"အဲဒါ ဘာကြီးလဲ။ ဆရာ့ကိုတောင် အလဲထိုးနိုင်တယ်"

"ဘယ်လို ဖြစ်နိုင်မှာ လဲ"

"အဲဒီကောင်က သေပြီ မဟုတ်ဘူး လား။ ဘာကြောင့်များ ဒီလောက်တောင် အင်အား ကြီးရတာလဲ"

တောင်စဉ် ကိုးသွယ်ရဲ့ တပည့်တွေ မယုံနိုင်ကြဘူး။ ဒါပေမဲ့ အမှန်တရားပဲ။ ထျန်းရှင်းက မြေပြင်က အပေါက်ထဲမှာ လဲကျနေပြီ။ ဖန်ကျန်းရှိက လေထဲမှာ လွင့်မျောနေတယ်။

"ပြန် ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်း။ အဲဒါ ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်းပဲ" ထျန်းရှင်း သွေးအန်ရင်းနဲ့ ဗလုံးဗထွေး ပြောနေခဲ့တယ်။ ဖန်ကျန်းရှိရဲ့ လက်ထဲက အလင်းစက်ကွင်းက သူ့ကို မနားတမ်း တုန်လှုပ်စေတယ်။ သူ့နှလုံးသား တစ်ခုလုံး အေးစက်နေတယ်။ ကျောမှာ လည်း ချွေးတွေ ရွဲနစ် နေခဲ့တယ်။

"ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်းက ဘာကြီးလဲ"

"အဲဒါ ဘာကြီးလဲ"

"ငါ တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး"

"ငါဖတ်ဖူးတယ်။ မှတ်တမ်းထဲမှာ ထည့်ထားတာတော့ အဲဒါက အသွင်ယူ ဟန်ဆောင်တာ ဒါမှ မဟုတ်ရင် အယူအဆ တစ်ခုတဲ့ ။ တကယ့် အစစ်အမှန် ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး"

"အသွင်ယူ ဟန်ဆောင်တာ။ အဲဒါကလား"

ထျန်းရှင်း စကားကြောင့် တပည့်သားတွေ ထိတ်လန့် တကြား အော်ဟစ်တယ်။ အမည်မဖော်နိုင်တဲ့ စကားလုံး ထူးထူး ဆန်းဆန်းတွေ သူတို့ ပါးစပ်ကနေ ထွက်ပေါ်လာတယ်။ တကယ်တော့ သူတို့ ရဲ့ ထိတ်လန့်မှုကို စကားနဲ့ တောင် ဖော်ပြလို့ မရဘူး။

"ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်းလား။ ဒီခွေးသားလေး။ ငါခန့်မှန်း မိသင့်တာ။ ကောင်းကင် တာအိုနဲ့ သေရှင် တာအိုကို ပညာရှင် အဆင့် တတ်ထားမှ တော့ ဒါကို ငါ အစောကြီးတည်းက သိသင့်တာ" မုချင်းဖန်း အထိတ်တလန့်နဲ့ ရေရွတ်နေတယ်။ သူ့အတော့်ကို မထိန်းချုပ်နိုင် ဖြစ်နေတယ်။ ကောင်းကင် တာအို ခန်းမ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပေမဲ့ သူတစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင် နေတာကို မထိန်းချုပ်နိုင်ဘူး။

"အရှက်မရှိတဲ့ သူခိုးကောင်" ချီကူယန်ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက အရောင်စုံ တောက်ပ နေခဲ့တယ်။ ကြယ်အလင်းတန်းတွေ အတူတကွ ပေါင်းစည်း နေသလိုပဲ။ သူမ အသံက မကျယ်လောင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူမ မျက်နှာ တစ်ခုလုံး နီရဲ နေပြီးတော့ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူနေရတာက ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သိသာနေတယ်။

***

ဖန်ကျန်းရှိလည်း သူ့ကို ကြည့်နေတဲ့ အထိတ်တလန့် လူတွေကို ပြန်ကြည့်တယ်။ ထျန်းရှင်းနဲ့ တပည့်သားတွေရဲ့ စကားကို ကြားတော့ သူတို့ အာရုံစိုက်နေတဲ့ နေရာကို နားလည်သွားတယ်။ သူတို့ အာရုံစိုက်တာ မှားနေပြီ။

"ထျန်းရှင်းကို ငါအနိုင်ယူလိုက်တာ ဂရုမစိုက် ကြဘူးလား။ နောက်ပြီးတော့ ငါက သူ့ရဲ့ သုံးကွက်ကို ခုခံပြီး အသက်ရှင် နေတာလေ

ဒါပေါ့။ ကံတရားကြောင့်လည်း ပါတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သေချာ စဉ်းစား ကြည့်ရင်၊ ကံတရားထက် အင်အားက ပိုပြီးတော့ စွမ်းဆောင် သွားတာ လေ။ ဒီလူတွေ အားလုံးက သူ့ရဲ့ ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်းကိုပဲ အာရုံစိုက်နေ ကြတာလား။ ဒီပစ္စည်းက ဒီလောက်တောင် လန့်စရာ ကောင်း လို့ လား။ ဘာမှ လည်း အသုံးဝင်တာ မဟုတ်ပဲနဲ့ ။

ဖန်ကျန်းရှိလည်း သိပ်ပြီး ဟန်ဆောင် မနေတော့ဘူး။ သူ့ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ် ကြည့်ပြီးပြီလေ။ ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်းပါတဲ့ လက်နဲ့ မပါတဲ့ လက် တိုက်ခိုက်တာ အင်အား သိပ်မကွာဘူး။ ဒါကြောင့် ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်းကို အရင်က သူမသုံးတာပဲ။ စွမ်းအားကုန်တာ အရမ်း မြန်လွန်းတယ်။ ပြီးတော့ ဘာမှ လည်း အသုံးမဝင်ဘူး။ အခု တော့ အခြေအနေတွေက ကွာခြားနေပြီ။

ဖန်ကျန်းရှိမှာ အခွင့်အရေး တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ကောင်းကင် တာအိုနဲ့ သေရှင် တာအို နှစ်ခုလုံးကို သုံးခဲ့ပေမဲ့ ။ ထျန်းရှင်းရဲ့ မျက်ခွက်ကို ပိတ် ထိုး နိုင်တဲ့ အထိ စိတ်ကျေနပ်မှု မရခဲ့ဘူး။ အခုတော့ ပြန်လည် မွေးဖွား မှု စက်ကွင်းက အကျိုးသက်ရောက်တယ်။ ဒီစက်ကွင်းက သူ့ကို သိသိ သာသာ အင်အား ကြီးအောင် မလုပ်ပေးပေမဲ့၊ နောက်တစ်ခါဆို ချက်ချင်း ထုတ်သုံးမှ ဖြစ်မယ်။

သုံးကွက်ကို နောက်ဆုံးတော့ ကျော်လွန် သွားခဲ့ပြီ။ ဒါကတော့ ဖန် ကျန်းရှိ အတွေးပဲ။ ဒါပေမဲ့ ပြဿနာ သေးသေးလေး တစ်ခု ရှိနေခဲ့တယ်

။

"ခဘွန်း" မြေပြင် တစ်ခုလုံး တုန်ခါ သွားတယ်။ မြေတွင်းထဲက အန က်ရောင် ပုံရိပ် အရှိန်ပြင်းပြင်း ထွက် လာပြီး ဖန်ကျန်းရှိဆီကို ဦးတည်

ပြေးဝင်လာတယ်။ ထျန်းရှင်း နောက်တစ်ခေါက် လှုပ်ရှားမယ်လို့ ဘယ်သူမှ မထင်ထားမိဘူး။ သုံးကွက်ပဲ တိုက်ခိုက်မယ်လို့ သူကတိ ပေးထားခဲ့တယ်လေ။ အခုတော့ ဖန်ကျန်းရှိကို နောက်တစ်ခေါက် တိုက်ခိုက်နေပြီ။

ဒါ့အပြင် သူ့ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး အားပြင်းတဲ့ သတ်ဖြတ် လိုစိတ်တွေနဲ့ တောက်ပနေခဲ့တယ်။ သူ့မျက်ဝန်းတွေက အေးချမ်း နေပေမဲ့ ၊ မည်းမှောင်ပြီးတော့ လူသတ်ငွေ့တွေ လျှံထွက် နေခဲ့တယ်။

ပြောင်းလဲ သွားပြီ။ ချက်ချင်းကြီး ပြောင်းလဲ သွားပြီ။

"သေစမ်း" ထျန်းရှင်း အေးစက်စက် ဟိန်းဟောက်တယ်။ သူ့ရဲ့ ရှုပ်ပွနေတဲ့ ဆံပင်တွေက လေထဲမှာ လွင့်မျောနေတယ်။ စုတ်ပြနေတဲ့ ဝတ်ရုံမှာ အလင်းတန်းတွေ တောက်ပလာတယ်။

ဖန်ကျန်းရှိကော သူ့စွမ်းအား အရင်းအမြစ်ကို သုံးနိုင်ရင် ဘယ်လို ဖြစ်မလဲ သူမသိဘူး။ ဖန်ကျန်းရှိက ဘယ်လိုများ ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်းကို သုံးနိုင်တယ် ဆိုတာလည်း သူမသိ။ သံသယ ဖြစ်စရာ ကိစ္စတွေ အများကြီး ရှိနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စတွေက အရေး မကြီးတော့ဘူး။

ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်းကြောင့် ဒီတစ်ခုကို သူနားလည်လိုက်တယ်။ ဖန်ကျန်းရှိက ဒီနေ့ကို ကျော်လွန်ပြီးတော့ အသက်ရှင်နိုင်တယ်။ ဖန်ကျန်းရှိက အရှက်မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးမှာ ပြင်းထန်လွန်းတဲ့ အင်အားကြီး အရှိန်အဝါတွေ ဖုံးလွှမ်းနေတယ်။ ဒါတွေ အားလုံးက သူ့ကို ညွှန်ပြနေတယ်။ ဒီကောင်လေးသာ ဆက်ပြီးတော့ အသက်ရှင်နေရင်၊ ခြိမ်းခြောက်မှုကြီး ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် အခုချက်ချင်း ဖယ်ရှား ပစ်ရမယ်။

"ထျန်းရှင်း ရပ်လိုက်။ ဖန်ကျန်းရှိမှာ အသက်ရှင်ချန် လေးလပဲ ကျန်

တော့တယ်" မုချင်းဖန်းရဲ့ အသံ ဒီအချိန်မှာ ထွက်ပေါ်လာတယ်။ ထျန်းရှင်းကို ရပ်တန့် ချင်ပေမဲ့ နောက်ကျလွန်း သွားခဲ့ပြီ။ ထျန်းရှင်းနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် သူက ဖန်ကျန်းရှိနဲ့ အများကြီး ဝေးကွာနေတယ်။

ဒါကြောင့် ထျန်းရှင်း ရပ်တန့်မလား ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ အမှန်တရားကို ပြောပြလိုက်တယ်။ တကယ်တော့ တောင်စဉ်ကိုးသွယ် ခေါင်းဆောင်၊ မြင့်မြတ်နယ်မြေ မျိုးနွယ်စု ငါးခုရဲ့ ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်က တပည့်သားပေါင်း တစ်ထောင်ကျော် ရှေ့မှာ သူ့ကတိကို ဖောက်ဖျက်မယ်လို့ မထင်ထားခဲ့မိဘူး။

ဒါပေမဲ့ ထျန်းရှင်း အတွေးကို သူသိတယ်။ ဖန်ကျန်းရှိသာ လေးလပဲ အသက်ရှင်ချိန် ကျန်တာကို သူမသိခဲ့ရင်၊ သူလည်း ထျန်းရှင်းလို ဆုံးဖြတ်ချက် ချမိမှာ ပဲ။ နောက်ဆုံးတော့လည်း ပြန်လည် မွေးဖွားမှု စက်ကွင်းကို ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်က အဆုံးမဲ့တဲ့ အနာဂတ် အလားအလာ ရှိနေတယ်။ ဒီလူ အရွယ်ရောက်ပြီး ရင့်ကျက် လာခဲ့ရင်၊ ဘယ်လောက်တောင် ကြောက်စရာ ကောင်းလိမ့်မလဲ။

ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ဘူး။

ထျန်းရှင်းနဲ့ ဖန်ကျန်းရှိက အခုချိန်မှာ ရန်စ ရှိသွားပြီ။ ဒါကြောင့် ထျန်းရှင်းလည်း အနာဂတ်မှာ သူ့အသက်ကို ခြိမ်းခြောက် လာနိုင်သူကို လွယ်လွယ် အလွတ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး ။ ဖန်ကျန်းရှိရဲ့ အသက်ရှင်ချိန်ကို သိရင်တော့ လက်လျှော့ကောင်း လျှော့နိုင်ပါရဲ့ ။

"ဂျိန်း၊" ကောင်းကင်မှာ ရွှေရောင် အလင်းတန်းတွေ ထွက်ပေါ် လာပြန်တယ်။ မှောင်မည်းနေတဲ့ ကောင်းကင် တစ်ခုလုံး လုံးဝ ကွဲထွက် သွားခဲ့ပြီ။ ရွှေရောင် အလင်းတန်း တစ်ခု တောက်ပ လာခဲ့တယ်။

***